

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๔/๒๕๕๙ วันที่ ๑๗ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๔	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๒ นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๓ นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล
คู่กรณีที่ ๔ เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๓	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินโครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและศึกษาดูงานนอกสถานที่
ขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ชอบด้วยระเบียบ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่ง
คณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตาม
อำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน
และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณ
และการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำโครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและ
ศึกษาดูงานนอกสถานที่ ประจำปี ๒๕๕๔ ให้กับผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
ข้าราชการ และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔๘ คน ระหว่างวันที่ ๓-๕ สิงหาคม ๒๕๕๔
โดยคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำโครงการ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้เสนอโครงการ ซึ่งตามกำหนดการในวันที่ ๓
สิงหาคม ๒๕๕๔ กำหนดให้มีการฝึกอบรม ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔
กำหนดศึกษาดูงานที่จังหวัด ส. และพักค้างที่โรงแรม ร. และในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ศึกษาดูงานที่
กลุ่มพัฒนาอาชีพและกลุ่มชาไบหม่อน คู่กรณีที่ ๑ ได้เสนอโครงการดังกล่าวต่อคู่กรณีที่ ๒ ปลัดองค์การ
บริหารส่วนตำบล รักษาการหัวหน้าสำนักปลัด หลังจากที่ได้รับอนุมัติโครงการแล้ว คู่กรณีที่ ๒ ได้ขอยืมเงิน
จำนวน ๖๖,๖๐๐ บาท ตามสัญญาการยืมเงิน เลขที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย
ในการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ค่าตอบแทนวิทยากร ๖ ชั่วโมง ชั่วโมงละ ๖๐๐ บาท เป็นเงิน ๓,๖๐๐ บาท
๒. ค่าอาหาร ๕ มื้อ เป็นเงิน ๓๓,๖๐๐ บาท
๓. ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม ๒ มื้อ มื้อละ ๒๕ บาท เป็นเงิน ๒,๕๐๐ บาท
๔. ค่าที่พัก ๑ คืน ๒๔ ห้อง ห้องละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท
๕. ค่าของสมนาคุณในการศึกษาดูงาน ๓ ชั้น ชั้นละ ๑,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๓,๐๐๐ บาท

แต่มีการดำเนินการตามกำหนดการเพียงวันเดียว คือ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ โดยผู้เข้าร่วมโครงการได้เดินทางไปศึกษาดูงานเรื่องพลังงานทดแทนในชุมชนที่องค์การบริหารส่วนตำบล และได้มอบของสมนาคุณให้กับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๑ ชั้น รับประทานอาหารเช้าเป็นข้าวกล่องและน้ำดื่มบนรถทัวร์ขณะเดินทาง รับประทานอาหารกลางวันที่สวนอาหารจังหวัด ส. รับประทานอาหารเย็นและพักค้างที่โรงแรม ร. และใช้ห้องประชุมของโรงแรมในช่วงเย็นเพื่อฝึกอบรม โดยมีหัวหน้าสำนักงานท้องถิ่นอำเภอเป็นวิทยากรผู้บรรยาย รวมค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น เป็นเงิน ๕๐,๘๐๐ บาท

เมื่อถึงกำหนดส่งใช้เงินยืม คู่กรณี ที่ ๒ ได้จัดทำฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๘๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อส่งใช้เงินยืม จำนวน ๖๖,๖๐๐ บาท โดยมีมอบหมายให้ คู่กรณี ที่ ๑ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบฎีกา คู่กรณี ที่ ๔ ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจฎีกา ตามคำสั่ง องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๔๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาแล้ว พบว่า รายการซื้อของสมนาคุณที่ระลึกของบริษัท ร. จำกัด ไม่มีเอกสารรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลของผู้ขาย จึงส่งคืนกลับไปเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง แต่คู่กรณี ที่ ๒ มิได้แก้ไขเอกสารประกอบฎีกาให้ถูกต้องแล้วเสร็จภายใน ๓ วันทำการ นับจากวันที่ได้รับทราบข้อบกพร่องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๑ จนกระทั่งถึงสิ้นปีงบประมาณ ๒๕๕๔ คู่กรณี ที่ ๒ จึงจัดทำฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๑๑๐๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔ เพื่อตั้งบัญชีรายจ่ายผิดส่งไปสำคัญ ซึ่งเป็นเหตุให้ต้องยกเลิกฎีกาส่งใช้เงินยืมในสมุดคู่มือเบิกเงินเพื่อจ่ายในราชการ

ต่อมาได้มีการแก้ไขเอกสารหลักฐานประกอบการส่งใช้เงินยืม โดยนำรายการใบเสร็จรับเงินและใบสำคัญรับเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมวันที่ ๓ และวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งไม่ได้มีการฝึกอบรมจริง เป็นเงิน ๑๕,๘๐๐ บาท ส่งคืนเงินยืมเป็นเงินสด และได้จัดทำฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อส่งใช้เงินยืม จำนวน ๕๐,๘๐๐ บาท โดยคู่กรณี ที่ ๑ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบฎีกา คู่กรณี ที่ ๒ ลงลายมือชื่อในฐานะรักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงานปลัด ผู้เบิก คู่กรณี ที่ ๔

ลงลายมือชื่อในฐานะผู้ตรวจฎีกา โดยระบุว่าได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว คู่กรณีที่ ๓ ลงลายมือชื่อในฐานะรักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง คู่กรณีที่ ๒ ลงลายมือชื่อเสนอความเห็นในฐานะ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และลงลายมือชื่อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ในฐานะปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบพบว่า เอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ที่ใช้แนบเป็นเอกสารประกอบฎีกานั้น มีลายมือชื่อเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานจริงรวมอยู่ด้วย เช่น เจ้าหน้าที่ของส่วนการคลัง ได้แก่ นาง พ. นางสาว ส. และคู่กรณีที่ ๔ เป็นต้น ซึ่งเจ้าหน้าที่บางคนปฏิเสธว่า ลายมือชื่อในเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และจากการสอบถ้อยคำยังได้ความว่า เจ้าหน้าที่บางคนไม่ได้พักค้างที่โรงแรม ร. นอกจากนี้ นาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น (หมดวาระเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๔) ได้ชักชวนผู้ใหญ่บ้าน ชาวบ้านบางส่วน และพนักงานจ้างเหมา ร่วมเดินทางไปกับคณะศึกษาดูงานในครั้งนี้ด้วยการกระทำความผิดของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ทำให้มีการเบิกจ่ายเงินเกินกว่าค่าใช้จ่ายจริง เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีชอบ หรือทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ ดังนั้น เมื่อคู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ระดับ ๔ คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) คู่กรณีที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖ (รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล) และคู่กรณีที่ ๔ ดำรงตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๓

และคู่กรณีทั้งสองคนเป็นพนักงานส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือได้ว่า คู่กรณีดังกล่าว เป็น “เจ้าหน้าที่” ตามความในระเบียบฯ ข้อ ๓ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่เบิกเงินหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หน้าที่เบิกเงิน นั้น ให้พิจารณาว่าเป็นหน้าที่โดยตรงหรือไม่ ถ้าเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงตามที่กฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจกำหนด คือ เป็นผู้ที่มีหน้าที่เบิกเงินจากคลังแล้วปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ทำตามที่ระเบียบกำหนดโดยมิชอบ ก็ถือว่าเข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แต่ถ้าเป็นผู้มีหน้าที่เบิกเงินเพราะหน่วยงานมีภารกิจหน้าที่ต้องเบิกเงินมาจ่าย ก็ไม่จำเป็นต้องพิจารณาองค์ประกอบความผิดตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ คือ ถ้ามีหน้าที่เบิกเงินแล้วทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ ก็ถือว่าเข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ซึ่งการเบิกเงินนั้น หมายรวมถึงกระบวนการเบิกเงินซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจ การลงนามผู้เบิก ตลอดจนการตรวจรับรองฎีกาเบิกเงิน ซึ่งในการอนุมัติให้เบิกเงินนั้นเป็นการอนุมัติตามหลักฐานคำขอเบิกประกอบฎีกาเบิกเงิน การเบิกเงินถือเป็นกระบวนการที่มีผลทำให้เงินออกจากการครอบครองของทางราชการ

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหน้าที่ต้องเบิกเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโครงการฝึกอบรมฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยคู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนและต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า ได้รับมอบหมายด้วยวาจาจากคู่กรณีที่ ๒ ซึ่งรักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักปลัด ให้จัดทำเอกสารประกอบฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเลขที่ ๘๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ และฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่ายเลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ อันเป็นหน้าที่ราชการในการดำเนินกิจการตามภารกิจของหน่วยงานในการเบิกเงิน ซึ่งเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการจัดทำและรับรองเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอคำขอเบิกต่อผู้มีอำนาจเพื่อสงฆ์เงินยืม ตามสัญญาการยืมเงินเลขที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่เบิกเงิน ตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ แล้ว

คู่กรณีที่ ๒ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาการแทนหัวหน้าสำนักปลัด จึงอยู่ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานผู้เบิก มีหน้าที่เบิกค่าใช้จ่ายในโครงการดังกล่าวซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักปลัดตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ๒๔ และข้อ ๒๖ นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๒ ยังได้ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในฐานะผู้บริหารท้องถิ่น มี

อำนาจหน้าที่ในการอนุมัติฎีกา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๓ จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๒ เป็นผู้บังคับบัญชา ตามความในระเบียบฯ ข้อ ๓ ด้วย

คู่กรณีที่ ๓ ตำแหน่ง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง มีหน้าที่เกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน หรืองานเกี่ยวกับการเงินการบัญชี ซึ่งรวมถึงนำฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วเสนอต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่ออนุมัติฎีกา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๒ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แล้ว

คู่กรณีที่ ๔ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ ระดับ ๓ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ตรวจฎีกา ตั้งแต่วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ เป็นต้นไป ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๔๙/๒๕๕๓ มีหน้าที่ตรวจฎีกา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบฯ ข้อ ๒๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมีขอบหรือจงใจทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้ยืมเงินตามสัญญาการยืมเงิน เลขที่ ๒๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายโครงการฝึกอบรมฯ ให้กับผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการ และพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔๘ คน ระหว่างวันที่ ๓-๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ เป็นเงิน ๖๖,๖๐๐ บาท ภายหลังมีการปรับเปลี่ยนกำหนดการ โดยมีการฝึกอบรมและศึกษาดูงานจริงเพียงวันเดียว คือ ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ และพักค้างที่โรงแรม ร. มีค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ๕๐,๘๐๐ บาท เมื่อถึงกำหนดส่งใช้เงินยืม มีการจัดทำฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๘๗๗/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ เพื่อส่งใช้เงินยืมจำนวน ๖๖,๖๐๐ บาท ซึ่งไม่ตรงตามความเป็นจริง แม้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ จะได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ ยอมรับว่าเป็นผู้จัดทำฎีกาและเอกสารประกอบฎีกาก็ตาม แต่เนื่องจากยังไม่มีผลการลงลายมือชื่อของผู้เบิก คงมีแต่เพียงลายมือชื่อของนาย ส. ผู้อนุมัติฎีกาเท่านั้น ประกอบกับคู่กรณีที่ ๔ ซึ่งเป็นผู้ตรวจฎีกา ได้ส่งคืนฎีกากลับไปแก้ไขและภายหลังมีการยกเลิกฎีกาดังกล่าว การเบิกเงินเพื่อส่งใช้เงินยืมข้างต้นจึงยังไม่มีผลสมบูรณ์และยังไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ในส่วนนี้จึงยังไม่เข้าองค์ประกอบความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔

สำหรับฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อส่งใช้เงินยืมจำนวน ๕๐,๘๐๐ บาท ซึ่งมีใบเสร็จรับเงินและใบสำคัญรับเงินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม รวมทั้งเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ เป็นเอกสารประกอบฎีกา นั้น เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้สอบถ้อยคำเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีลายมือชื่อในเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ แล้ว พบว่า เจ้าหน้าที่บางคนได้ลงลายมือชื่อในเอกสารทั้งที่ไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานจริง เช่น เจ้าหน้าที่ของส่วนการคลัง ได้แก่ นาง พ. นางสาว ส. และ คู่กรณีที่ ๔ เป็นต้น โดยได้มาปฏิบัติราชการตามปกติที่องค์การบริหารส่วนตำบล ปรากฏตามสำเนาบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ มีเจ้าหน้าที่บางคนปฏิเสธว่า ลายมือชื่อในเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และเจ้าหน้าที่บางคนไม่ได้พักค้างที่โรงแรม ร. นอกจากนี้ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ และนาย ส. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในขณะนั้น ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่า มีบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการเดินทางไปศึกษาดูงานด้วยการชักชวนของนาย ส. ซึ่งค่าใช้จ่ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น ส่วนหนึ่งได้นำไปใช้จ่ายให้กับบุคคลดังกล่าว

จากข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า ในการเบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อส่งใช้เงินยืม จำนวน ๕๐,๘๐๐ บาท นั้น มีการจัดทำเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ เป็นหลักฐานประกอบการเบิกเงินอันเป็นเท็จ โดยเจ้าหน้าที่ที่ลงลายมือชื่อในเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ บางคนไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานจริง บางคนปฏิเสธว่าไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และมีบุคคลภายนอกซึ่งไม่มีสิทธิเข้าร่วมโครงการได้เดินทางไปศึกษาดูงานด้วย ทำให้มีการเบิกเงินเพื่อส่งใช้เงินยืมเกินกว่าค่าใช้จ่ายจริง เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท

เมื่อคู่กรณีที่ ๑ ได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวน โดยยืนยันข้อเท็จจริงตามที่ได้เคยให้ไว้ต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโดยยอมรับว่า เป็นผู้จัดทำเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ดังกล่าว โดยพิมพ์รายชื่อไว้ล่วงหน้าแล้วมอบหมายให้เจ้าหน้าที่อื่นนำไปให้ผู้มีรายชื่อลงลายมือชื่อ ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นการจงใจทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท จึงเป็นความผิดตามระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

คู่กรณีที่ ๒ รักษาการแทนหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหัวหน้าหน่วยงานผู้รับผิดชอบโครงการ แม้จะได้มอบหมายให้คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้จัดทำเอกสารประกอบฎีกา ดังกล่าว ก็ไม่อาจปฏิเสธหน้าที่ความรับผิดชอบตามระเบียบได้ ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ กำหนดว่า การเบิกเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงินและให้วางฎีกาตามแบบ และต้องมีหลักฐานการเบิกเพื่อ

ประโยชน์ในการตรวจสอบ โดยให้ผู้เบิกกลางมือซื้อรับรองความถูกต้องในหลักฐานการเบิกทุกฉบับ การที่
คู่กรณีที่ ๒ ลงลายมือชื่อในฎีกาดังกล่าวในฐานะผู้เบิก โดยใช้เอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ
เป็นหลักฐานการเบิกเงินอันเป็นเท็จแนบเป็นเอกสารประกอบฎีกา ซึ่งทำให้มีการเบิกเงินเกินกว่าค่าใช้จ่าย
จริง เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๔๐ โดยมีขอบ และเป็นการจงใจทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ และเป็นเหตุให้
เกิดความเสียหายแก่รัฐ นอกจากนี้ การที่คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ได้
ลงลายมือชื่อเป็นผู้อนุมัติฎีกาดังกล่าว โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าเป็นฎีกาที่ไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ
เนื่องจากเอกสารประกอบฎีกามีหลักฐานการเบิกเงินอันเป็นเท็จ ทำให้มีการเบิกเงินเกินกว่าค่าใช้จ่ายจริง
เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท นั้น เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ฯ ข้อ ๖๒ และข้อ ๖๓ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา
ตามความในระเบียบฯ ๓ ด้วย ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบ
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๖
ประกอบข้อ ๒๗

สำหรับคู่กรณีที่ ๓ รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการคลัง นั้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ
ข้อ ๖๒ กำหนดว่า ฎีกาที่ตรวจถูกต้องแล้วตามข้อ ๖๐ ให้หัวหน้าหน่วยงานคลังหรือเจ้าหน้าที่การเงินที่
ได้รับมอบหมาย นำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมายเป็นผู้อนุมัติฎีกา โดยมีได้
กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานคลังมีหน้าที่ตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเอกสารประกอบฎีกาดังเช่น
หน้าที่ของผู้ตรวจฎีกา ซึ่งคู่กรณีที่ ๓ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหายืนยันว่า ได้ตรวจสอบเอกสารลงทะเบียน
รายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ แล้วว่า มีลายมือชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ครบตามจำนวน ๔๘ คน จึงลง
ลายมือชื่อในฎีกาเบิกเงินตามงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๔๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ โดย
ไม่ทราบว่ามีปลอมลายมือชื่อผู้เข้าร่วมโครงการแต่อย่างใด แม้จะปรากฏข้อเท็จจริงว่า คู่กรณีที่ ๓ ได้
เสนอความเห็นควรให้เบิกจ่ายได้ ทั้งที่เอกสารประกอบฎีกาดังกล่าวมีเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วม
ศึกษาดูงานฯ เป็นหลักฐานการเบิกเงินอันเป็นเท็จก็ตาม แต่เนื่องจากการสอบถามความจำนงของ
ผู้เข้าร่วมโครงการเป็นการดำเนินการทางโทรศัพท์ระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับเจ้าหน้าที่แต่ละคน โดยไม่ปรากฏ
หลักฐานว่ามีการแจ้งรายชื่อผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมให้คู่กรณีที่ ๓ ทราบก่อน ทั้งคู่กรณีที่ ๓ ก็ได้เข้าร่วม
โครงการฝึกอบรมดังกล่าว และในเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ ก็ไม่ปรากฏลายมือ
ชื่อของคู่กรณีที่ ๓ แต่อย่างใด ประกอบกับฎีกาเบิกเงินดังกล่าวมีลายมือชื่อของผู้เบิก ผู้ตรวจเงิน
งบประมาณ และผู้ตรวจฎีการับรองว่าได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว จึงไม่มี

พฤติการณ์ที่จะแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๓ ได้รู้หรือควรรู้ว่าเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ มีลายมือชื่อของผู้ได้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานจริงอยู่ด้วย หรือรู้หรือควรรู้ว่าเอกสารประกอบฎีกามีหลักฐานการเบิกเงินอันเป็นเท็จ ดังนั้น ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ ได้กระทำความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ ตามที่มีการกล่าวหา

ส่วนคู่กรณีที่ ๔ ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจฎีกา ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๐ กำหนดว่า การตรวจฎีกาเมื่อถูกต้องในสาระสำคัญว่า มีลายมือชื่อของผู้เบิกเงินถูกต้องตามตัวอย่าง มีหนี้ผูกพัน หรือมีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงิน และมีเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้เสนอผู้มีอำนาจเพื่ออนุมัติฎีกา และข้อ ๖๑ กำหนดว่า ฎีกาหรือเอกสารประกอบฎีกาฉบับใดไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ ให้ผู้ตรวจฎีกาแจ้งให้ผู้เบิกทราบเพื่อดำเนินการแก้ไข การที่คู่กรณีที่ ๔ ได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนยอมรับว่า รู้อยู่แล้วว่าเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้อง เนื่องจากมีเอกสารลงทะเบียนรายชื่อผู้เข้าร่วมศึกษาดูงานฯ เป็นหลักฐานการเบิกเงินอันเป็นเท็จแนบมาด้วย และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมลงลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวโดยที่ไม่ได้เดินทางไปศึกษาดูงานจริง จึงแสดงให้เห็นว่า คู่กรณีที่ ๔ รู้อยู่แล้วว่าเอกสารประกอบฎีกาไม่ถูกต้องในสาระสำคัญ แต่ไม่ได้แจ้งให้ผู้เบิกทราบเพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องเสียก่อน กลับลงลายมือชื่อรับรองว่าได้ตรวจสอบเอกสารประกอบฎีกาครบถ้วน ทำให้มีการเบิกเงินเกินกว่าค่าใช้จ่ายจริง เป็นเงิน ๒๖,๕๐๐ บาท ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ ข้อ ๖๐ และข้อ ๖๑ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ในฐานะเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า แม้คู่กรณีจะมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต

แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อย ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และจำนวนความเสียหายไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๐ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๙,๔๔๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๙๔,๔๐๐ บาท (เก้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๙๔๐ บาท (สามพันเก้าร้อยสี่สิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีข้อ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงาน ที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ และข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ โดยมีชอบ และทำหลักฐานการเบิกเงินเป็นเท็จ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ และได้กระทำในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา กรณีเป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดหลายข้อ ซึ่งตามระเบียบฯ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ใช้ระเบียบข้อที่มีโทษปรับทางปกครองชั้นสูงสุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด แต่ความผิดทั้งสองข้อดังกล่าวต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ เท่ากัน จึงต้องใช้ระเบียบฯ ข้อ ๒๖ ประกอบข้อ ๒๗ ซึ่งเป็นบทเฉพาะลงโทษแก่คู่กรณีข้อ ๒ โดยต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของคู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีมีระดับความรับผิดชอบสูงและมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๑,๗๑๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๒๖๐,๕๒๐ บาท (สองแสนหกหมื่นห้าร้อยยี่สิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑๐,๘๖๐ บาท (หนึ่งหมื่นแปดร้อยหกสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีข้อ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. ให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีข้อ ๓ เนื่องจากข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า คู่กรณีข้อ ๓ ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหา

๔. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกเงิน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ

โดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับ เงินเดือนตั้งแต่ ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดของ คู่กรณีแล้วเห็นว่า คู่กรณีเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อย ได้ให้ความร่วมมือในการพิจารณา และจำนวนความเสียหาย ไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิด เดือนละ ๙,๙๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๙,๕๕๐ บาท (แปดหมื่นเก้าพันห้าร้อยห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๙๐๐ บาท (ห้าพันเก้าร้อยบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่า จำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๔ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงิน ค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลี่สวัสดิ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน